

Allt liv är andligt liv och något materiellt liv finnes inte. Världsalltets Ande genomströmmar naturen och är den enda verkligheten. Liksom en enda sol upplyser hela naturen så uppehåller den ende Anden alla kroppar. Denna Ande kan inte dö, och därför är livet oförgängligt.

Axel Fredenholm.

INNEHÅLL:

Alltså finns Gud. Vilket skulle bevisas	1
Birgit Lange, en stillsam reformator	4
Tidning prövar medier	8
Dolly Lindén:	
Konstnärinna inspireras från "andra sidan"	9
Nils Gösta Ekman:	
Om en ovanlig artikelserie ..	11
Gunnar Rugland:	
Ett rop i ödemarken	12
Kontakt med UFOs	13
Ewert Mårtensson:	
Gideon Johansson trovärdig .	14
Bokrecensioner	15
SM:	
Den religiösa etiken	16

* * *

Inom parapsykologin finns sprängämne som kan radera vår hittillsvarande världsbild.

ALLTSÅ FINNS GUD. V.S.B.

Tron på Gud är ju kärnan i de flesta religioner (— ej i buddismen). Den skänker tröst, hopp och livsmod, ger oss en mottagare för våra böner och en rättvis domare för vårt liv. **Men finns Gud?** — Under århundradena har många försök gjorts att **bevisa** att så är fallet. Teologer och filosofer har lagt fram resonemang som sagts innebära att Guds existens på ett övertygande sätt har demonstrerats.

Det **ontologiska** gudsbeviset, vars förste förespråkare var ärkebiskopen Anselm av Canterbury (1033—1109), går ut på att till begreppet Gud hör att han är absolut fullkomlig, och eftersom till fullkomlighet hör egenskapen existens, följer med nödvändighet att Gud existerar. Det ligger således i själva **begreppet Gud** att han existerar. I "Filosofiskt lexikon", utgivet av Alf Ahlberg (Natur och Kultur) redogörs kortfattat för detta bevis:

"I **Proslogion** definierar Anselm av Canterbury Gud som det högsta tänkbara. Från premisserna:

1) om x är sådant att ingenting högre kan tänkas och om x icke existerar, så är x icke sådant att ingenting högre kan tänkas, och
2) det är motsägelsefullt att påstå att det högsta tänkbara är sådant att något högre kan tänkas, härleder Anselm med stöd av sin definition att Gud existerar."

Det **kosmologiska** gudsbeviset säger att eftersom allting har en orsak, måste man tänka sig **en första orsak** till universum. Gud däremot anses vara sin egen orsak. Detta bevis användes bl. a. av Thomas av Aquino (1225—1274). "Kant har vederlagt det genom att visa att det leder till en oändlig regress." (Ahlberg)

(Det **antropologiska** gudsbeviset innebär att föreställningen om en fullkomlig Gud inte kan ha uppstått i våra ofullkomliga medvetanden på annat sätt än att Gud gett

oss kunskapen om sig själv.

Det **moraliska** gudsbeviset säger att morallagen i vårt sinne samt världens sedliga ordning visar att en Gud finns bakom alltsammans.)

Det **teleologiska** gudsbevisets innebörd är att man utifrån världens förnuftiga och ändamålsenliga inrättning kan sluta sig till att ett medvetet, intelligent, skapande väsen är det yttersta upphovet till allt som finns.

Numer görs sällan några försök att verkligen **bevisa** att Gud existerar. Bevisning anses allmänt vara omöjlig. Det går inte att bortom allt möjligt tvivel tankemässigt demonstrera existensen av en högsta makt i universum. Men det hindrar inte att intressanta och värdefulla resonemang kan presteras som går ut på att det **synes sannolikt** att Gud finns. Och det är då kanske i synnerhet tankar av samma slag som vid det teleologiska gudsbeviset som är aktuella. När t. ex. Einstein säger att "min religion består i ödmjuk beundran inför den oändligt höga ande som uppenbarar sig i de enkla detaljer vi kan fatta med våra svaga och bräckliga sinnen" (Barnett: Einstein och universum) så "bevisar" han för sig själv "den höga andens" existens på liknande sätt som förespråkarna för det teleologiska gudsbeviset.

Det bevis som grundar sig på naturens ändamålsenlighet är **ännu levande** och giltigt för många människor, både lärda och olärda, fastän det knappast förs fram i seriösa filosofiska diskussioner som bevis i detta begrepps egentliga mening. Fil. mag. Gunnar Brenning använder teleologiska resonemang i sin bok "Är kristendomen sann?" (Lindblads 1953) liksom professor Gustaf Lundberg i "Den stora frågan" (Gummessons 1956) och professor V. H. Mottram i BBC-föredraget "En vetenskaplig grundval för gudstro" (Sökaren nr 1, 1965). Sam-

ma gjorde astronauten John Glenn i en intervju i svensk TV. Och många präster för en liknande argumentering från sina predikostolar; prästen håller kanske fram sin hand och säger: "Vilket underbart redskap — slumpens verk eller Guds?"

Ja, just det! Om teleologiska resonemang har något värde, så är det därför att vårt förnuft tycks säga oss att **slumpen** inte kan åstadkomma vad som helst. Men det finns förstås ljushuvuden som anser att det inte existerar några gränser för vad slumpen kan skapa: får den bara tillräckligt lång tid på sig, kan den t. ex. från intet bygga upp en datamaskin. På samma sätt skulle en population apor som är placerade vid skrivmaskiner, till slut åstadkomma Shakespeares samlade verk. Det är endast en fråga om tid...

Men kan slumpen ge upphov till vad som helst? Kan den åstadkomma något över huvud taget?

Frågan är emellertid inte så enkel att man kan urskilja två möjligheter: den blinda slumpen eller Gud. Tvärtom är den så komplicerad att

själva frågeställningen inte kan preciseras. Det kan vara så att världsanden-världsgrunden är opersonlig och att det inte finns en Gud utan flera högre väsen som gör den operonliga, andliga världsgrunden levande. Det är tänkbart att det inte finns en högsta intelligens utan en mångfald former av Gud så att säga. Det är också tänkbart att ändamålsenligheten i naturen är en följd av samverkan mellan mekaniska naturprocesser och en obestämbar andlig kraft i universum. Vår tanke kan säkert finna ännu fler möjligheter, och eftersom vår hjärna ger oss mycket bristfällig förmåga att tänka och vi saknar riktiga begrepp om vilka förklaringsmöjligheter som kan komma i fråga, kan problemet varför världen existerar inte meningsfullt formuleras.

Men vi skall trots detta dröja vid två av de teleologiska argument som förekommer i teistisk argumentation och som har betydande tyngd. De ger en grund för tanken att närma sig en tro på någonting som är högre än människan.

Det är fråga om

molekylbildningen och organbildningen hos det levande.

Molekyler är de minsta delar som ett ämne kan förekomma i. De för livet nödvändiga äggviteämnen har molekyler som är mycket komplicerat byggda. En schweizisk matematiker, Guye, som ofta citeras av teister, har gjort beräkningar som visar att sannolikheten att **en enda** äggvitemolekyl har uppkommit av en slump är mycket mycket liten. Vi citerar från Gunnar Brenning, "Är kristendomen sann?"

"I den fascinerande boken **Att vara människa** (Sthlm 1948) omtalar Lecomte du Noüy (sid. 50ff.) att prof. Charles-Eugène Guye beräknat, att för en sådan molekyl med atomantalet 2000 och symmetrigraden 0,9 var sannolikheten för att den skulle uppkomma genom de erforderliga atomernas slumpartade sammanträffande lika med 2×10^{321} eller 2 dividerat med ett tal, som bestod av en etta följd av 321 nollor, dvs. ungefär så många nollor som får rum på sex rader i en vanlig bok!

'Sannolikheten för att **en enda** högradigt dissymetrisk molekyl skulle uppkomma tack vare slumpen och den normala termiska rörelsen är praktiskt taget ingen. Även om vi antar 500 triljoner omskakningar per sekund (5×10^{11}), vilket motsvarar ljusfrekvensernas

hastighetsordning, så finner vi att den tid, som i genomsnitt skulle gå åt för varje sådan molekyls bildning (symmetrigrad 0,9) i en materievolum av vår planets storlek, är omkring 10^{243} miljarder år. Men vi får inte glömma, att jorden bara existerat i två miljarder år och att livet först uppträdde för en miljard år sedan då jordytan hunnit svalna (1×10^9 år).'

En äggvitemolekyls slumpbetingade uppkomst innebär alltså en fullkomligt fantastisk osannolikhet." Men det behövs hundratals miljoner likadana molekyler för att liv skall uppkomma.

Professor V. H. Mottram, engelsk fysiolog, framhåller bl. a. följande (cit. från Sökaren nr 1, 1965):

"Den mängd materia som är nödvändig för att frambringa den där enda proteinmolekylen, är mycket större än den materiemängd som finns i hela universum. En sextillionsextillionsextillion gånger större. För att det skulle hända på vår lilla planet behövdes en ändlös rad av år — 10 multiplicerat med sig självt 243 gånger. Men eftersom jorden har kunnat hysa liv under endast tusen millioner år, tycks det inte sannolikt att ens enkla proteiner kan uppkomma av en slump.

Vi tar ett annat argument. Proteiner är mycket individuella ämnen. De är bildade av långa kedjor, vilkas länkar kallas aminosyror. Det sätt på vilket dessa länkar sammanbindas, är av enorm betydelse. Om de kommer orätt tillsammans, bildas ingen förutsättning för liv; det som då uppstår, kan till och med vara giftigt. När man beräknar de tänkbara olika vägar på vilka länkarna kan sammansättas kommer man fram till fullständigt enorma tal. Professor J. B. Leathes har till exempel beräknat att länkarna i kedjan av en helt enkel protein kunde sammanbindas på så här många sätt: Om vi tar 10 och multiplicerar det med sig självt 48 gånger så får vi antalet — en etta med 48 nollor efter. En billionbillionbillion. Nu har jorden varit tillräckligt kall för liv under, kanske, en million billion sekunder. Så om slumpen skall försöka med alla kombinationer av aminosyrelänkar för att åstadkomma de rätta proteiner, så måste slumpen kvicka på riktigt ordentligt. Den skulle behöva pröva åtskilliga billioner billioner kombinationer varje sekund som jorden varit kall nog för att liv skulle kunna existera här. Allt detta fö-

refaller mig osannolikt, ja, omöjligt."

Om **organbildningens** olösta gåta skriver Brenning bl. a. följande.

"Hur skall man rimligtvis kunna tänka sig uppkomsten av ett helt nytt organ? Vi kan t. ex. taga **Drosera**, den lilla daggörten, som växer på våra mossar och som har en fångstapparat, med vilken den kan fånga, smälta och 'äta' insekter. Låt oss tänka oss tillbaka till den tid, då Droseras stamfäder inte hade någon sådan fångstapparat. Vilken makt skulle kunna tänkas sätta i gång med och fullborda utvecklingen av ett sådant organ?

För att processen skulle komma i gång, krävdes först något slags medvetande om att det fanns insekter, att dessa innehöll ämnen, som det vore nyttigt för en växt på den mineralfattiga mossen att komma åt, och slutligen att insekten under de och de betingelserna skulle kunna fångas, smältas och upptagas av växten. Utan en sådan **förhandskunskap** fanns det ju ingen anledning att det nya organet skulle eftersträvas eller av sig självt börja utvecklas. Och vem skulle ha haft denna kunskap? Växten själv? Tror någon det! 'Naturen?' Ja, vet 'naturen' så mycket och har den dessutom förmåga att genomföra ett så invecklat företag, då har den just de egenskaper, som vi kristna tillskriver Gud, då är 'naturen' bara ett annat namn på den personlige, tänkande, handlande Skaparen, och ytterligare diskussion är överflödig. Men om nu växten själv icke hade den erforderliga förhandskunskapen och man icke godtagit tron på en skapande Gud, **vilken makt var det då som startade utvecklingen av fångstapparat?** Och hur bar denna 'makt' sig åt? Det är ju arvsmassan som skall förändras, alltså något som förefaller ännu mycket svårare än att bara 'bygga ut' ett nytt organ och sedan låta det gå i arv."

Till utvecklingslärans förespråkare genmäler Brenning:

"Om nu vår lilla Drosera kommit fram till 'mitten' av det nya organs utveckling, hur gick det med fortsättningen? Enligt läran om kampen för tillvaron och det naturliga urvalet skall ju de dugligaste individerna överleva och de mindre konkurrenskraftiga gå under. Vilka exemplar av Droseran var på detta utvecklingsstadium de dugligaste? Förrän fångstapparatens var färdig, hade ingen planta det ringaste gagn av den, bara ohägn. Därför var de

plantor, som hade det besvärande, för försörjningen enbart betungan- de bihanget **minst** utvecklat, de konkurrenskraftigaste, de som överlevde och förde sina egenskaper vidare i arv. I nästa generation gick det på samma sätt: de plantor, som hade minst av det gagnlösa bihanget, överlevde osv. — tills hela det nya organet försvunnit!"

Brenning för ett liknande resonemang om **biets giftgadd**, där det bl. a. gällt att i biets kropp skapa en kemisk fabrik som producerar giftämnet.

Till de här citerade resonemangen (som hos Brenning är betydligt mer utförliga än vad citaten visar) kan läggas nya exempel och variationer i det oändliga.

Ja, det finns ju oerhört mycket som kan åberopas för tron på en intelligent världsvilja bakom allt som existerar. Praktiskt taget varje liten del hos levande varelsers organism har en utstuderad uppgift som synes förutsätta en intelligent tanke bakom.

Men låt oss även betrakta en företeelse i den döda naturen, där naturligt urval och kamp för tillvaron ej förekommer! En allmän regel är att ett ämne utvidgar sig, när dess temperatur höjs, och sammandrar sig, när temperaturen sänks. I naturen finns emellertid ett viktigt undantag från den regeln: **vattnet**, som har sin högsta specifika vikt vid $+4^\circ$ och som därför sammandrar sig när temperaturen stiger från 0° till 4° . (Höjs temperaturen ytterligare, sker utvidgning på vanligt sätt.) Eftersom fyragradigt vatten alltså är tyngst, sjunker detta till botten i en tämligen djup sjö och temperaturen där blir aldrig lägre. Endast i de övre vattenlagren sänks temperaturen ytterligare. Om nollgradigt vatten vore tyngst, enligt den allmänna regeln, skulle detta sjunka till botten och sjöarna snabbt bottenfrysas, vilket skulle medföra svåra faror för det djurliv som finns i sjöarna, om detta alls hade kunnat

uppkomma!

Den fråga vi ställer oss är nu: Är denna avvikande reaktion hos vatt- net en tillfällighet, en egendomlig naturens nyck, eller finns där ett **ändamål**? Frågan får givetvis lämnas utan definitivt svar, men odisputabelt är i alla fall att vattnets egenhet är av den största betydelse för djurlivet i sjöar. Ja, är den inte av sådan betydelse att det förefaller som om Gud, ifall han finns, bör ha ordnat det just på detta sätt, genom en manipulation med den grundläggande lagen — om han önskar att djurliv skall förekomma i sjöar?

ENGELSKSPRÄKIG LITTERATUR

UFO, OKULTISM, ESP ETC.
500 boktitlar lagerföres varav c:a 100 i pocket. Ytterligare c:a 3000 kan anskaffas.

Postorderbokhandeln

EDISTA

Fack 3
180 10 ENEBYBERG

MWO-healinginstrumentet och kroppsennergialstraren

omtalad i SÖKAREN nr 8, 1965

demonstreras av H. Schubert, som även ger behandling (t. ex. hembesök).

Adress: **S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.**

Ref. och behandling:
Salong WALLENSTJERNA, Artillerig. 83, tel. 61 30 26.

Din personliga

BIORYTM

uträknas enl. medicinalrådet dr. Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrytmen.
2. Högsta försäkringsskydd mot den egna mänskliga faktorn.

Övärldligt för bl. a. varje bilförare — enl. statistiskt underlag. Begär information! H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

Alltmer populära
manastrålände

LAPIS LINGUA

den mexikanska, tjugigt turkosskimrande

"TUR-smyckestenen"

från Sierra Madres inre — se SÖKAREN nr 1, 1964! — lovordad av framstående psykometriker och pendelspecialister, kan erhållas genom H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, 113 31 Stockholm Va. Tel. 33 19 32. Många positiva uttalanden om L. L. finns av lyckliga ägare.

SÖKAREN

Nr 9 — 1969 — Argång 6

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Red o ansv utg: Sven Magnusson

Postgirokonton: 70 60 47

Tel: 08/69 60 27

PRENUMERATIONSPRISER 1969

Helår (10 nr) **24:50**
Halvår **13:00**

Prenumeration 1970: Helår **27:50**, halvår **14:50**.

I Norge och Danmark kan prenumeration ske med svensk postgiroanvisning, varvid priset blir detsamma som i Sverige.

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postfack 10128, Helsingfors 10, postgiro 53 33. Helår kostar då mk 22,—; halvår mk 12,—.

Moms ingår i prenumerationspriserna.

Annonspriser:

Helsida 185: —, halvsida 110: —, kvartssida 65: —, småannonser 4: — per cm.

Copyright resp. förf.

Tryckt hos
LJUSDALS TRYCK AB
Ljusdal 1969

BIRGIT LANGE

En stillsam reformator

När jag förra året tog brevkontakt med Birgit Lange, sedan jag fått hennes adress i parapsykologiska sällskapets medlemsförteckning, visste jag inte så mycket om henne. Jag hade visserligen läst en bok, **Här möttes vi**, som är en autentisk brevväxling mellan henne och en yngre vän, Catharina Ek, och där bl. a. en del i vidare mening parapsykologiska skeenden relateras, och jag hade läst någon artikel av henne om sådana fenomen i tidskriften **Religion och Kultur**, men jag var okunnig om att hennes parapsykologiska intresse är så starkt och grundligt som det är, sedan ett tjugotal år tillbaka.

Nu har Birgit Lange blivit **Sökarens Förlags** första författare — med **Jordskred?**, en bok om parapsykologiska frågor — och hon har även medarbetat med artiklar i denna tidskrift.

Om Birgit Lange vill verka som något av en reformator, så är hon väl den stillsammaste och mest sökande man kan tänka sig. Hon framträder inte med stor reklam och än mindre med någon aggressivitet; hon endast skriver sina arbeten med allvar och lugn saklighet

och publicerar dem där det ges plats för henne. Kanske har hennes största arbete varit den personliga brevväxlingen. I sitt hem i Lund har hon otaliga pärmar med viktig korrespondens: brev som hon mottagit och kopior av de egna breven i vilka hon tålmodigt sökt förklara för olika adressater arten av sin förtröstan och syftningen med sitt arbete. Ofta när hon skickar sina "vänbrev", bifogar hon särtryck av artiklar hon skrivit.

Djupast sett är det **fred och god vilja bland människorna** som är syftet med Birgit Langes författaraktivitet. Hon vill bidra till att föra människorna närmare varandra, ge dem hopp och läkedom i en otillfredsställande värld. Hon säger att hon hela tiden haft känslan att vara "betrodd med ett angeläget ärende". Vilket detta ärende är framgår kanske av följande baksidestexter till några av hennes böcker.

På baksidan av **Fridsfursten** (1961) står:

"På Diakonistytelsens förlag har nyss utkommit

Birgit Lange
Catharina Ek
Här möttes vi

Vår bok har ett alldeles enkelt ärende. Den vill säga: Låt oss talas vid i godhet och tillit över gränserna. Alternativet i smärre sammanhang är anklagelser, splittring, olösta konflikter. Alternativet i de stora sammanhangen är vätebomber. Ärendet brådskar."

På baksidan av **Gåva till vänner och motståndare** (1967) står:

"Denna skrift är avsedd att skänkas bort åt många håll. Till varje adressat ville jag säga eller skriva: Vad jag först och främst längtar efter är att vi här i Sverige — i mitt eget land som jag älskar — skulle avblåsa det kalla kriget med dess hänfullhet, dess isiga och oförstående bedömning av andra parten. Det som förenar oss alla är ju starkare än det som åtskiljer.

Låt oss börja här hos oss. De stora problemen är i grunden desamma allestädes. Låt oss erkänna våra fel; vi har gott om sådana. Låt oss stryka ett tjockt streck över prestige. Låt oss komma till tals över

gränserna i godhet, redbarhet och saklighet.

Till alla vänner och motståndare, var och en särskilt, vill jag säga och upprepa: Låt oss söka sprida den andan och låt oss hjälpa varann. Kanske kommer Sverige då att ge ett bidrag till fred på jorden."

Baksidestexten till **Försonaren** (1957) lyder:

"Denna bok har ett ärende. Den kommer med en hälsning.

Det är möjligt att försoning skall strömma in över oss alla som en mäktig, varm och underbar flod i den mannens namn.

Hälsningen står i ett brev till vår evangelisk-lutherska kyrkas ledning i slutet av boken. Men hela boken vill säga just detta och intet annat."

*

Birgit Langes far var läroverksrektor, först i Västervik och sedan i Karlskrona. Han kom från ett lutherskt prästhem men hade frigjort sig från den nedärvda dogmatiken. Det talades aldrig om religion i det langeska hemmet. Kyrkibesök förekom praktiskt taget bara till jul.

Först i skolan möttes alltså Birgit Lange av den kristna läran. Religionsundervisningen fascinerade henne från början men ställde många problem. Gud kunde hon inte tro på, men Jesus fångade hennes tanke och känsla och tände något inom henne som aldrig slocknat. Med honom måste man räkna, tyckte hon. Han fanns ju — eller hade funnits — precis som Gustav II Adolf; han var en riktig person. Men hon minns att hon tänkte om Jesus att han "inte var snäll tillräckligt" ... Tankegången vid denna barnsliga reflektion var ungefär denna: Han säger att man skall älska sina fiender också. Men själv kallar han fariséerna för huggormars avföda. Och han lovar att han skall komma tillbaka, och då skall han kasta alla fienderna i en eld som aldrig skall slockna. Ändå påstår man att han var "utan synd". Nej, det stämmer inte. Han älskade nog inte sina fiender som han predikade att man skall göra. Ibland var han förskräckligt dömande och utan medlidande ...

För den unga Birgit Lange förblev den kristna teologin främmande. Hon var "hedning" och "ateist", och hon drogs in i "det dynamiska fältet kring Axel Hägerström och

hans vänner och lärjungar". Där fick hon sitt andliga hem. Hon minns hur hon under en veckolång cykeltur på Öland i 25-årsåldern hade en enda bok, Hägerströms **Den objektiva rättens begrepp**, i ryggsäcken. Den hade hon stoppat in i sin lätta packning som det viktigaste tillsammans med tandborsten!

Filosofiprofessorn Axel Hägerström var en sanningssökande ande. "Det fanns ingen punkt där hans sökande gjorde halt på grund av andra hänsyn", säger Birgit Lange. Grundläggande för honom var vad han själv kallar "den logiska lusten", d. v. s. en outrotlig lust att få saker och ting att stämma, att foga in dem som delar i ett sammanhängande helt.

Hägerström såg den dubbla bilden av hat och kärlek hos Jesus. I boken **Jesus, en karaktärsanalys**, en samling föreläsningar som utgavs förra året av Natur och Kultur till hundraårsdagen efter Hägerströms födelse, säger han — som en lugn och saklig iakttagelse — att Jesus hatade sina fiender. (Men Hägerström såg också både innerligheten i Jesu totala hängivelse för den himmelske Fadern och hans intensiva medlidande med alla de sargade, plågade, hjälplösa människor-na.)

Andan i kretsen kring Hägerström blev viktig för Birgit Langes attityd till religiösa-filosofiska problem. Den intellektuella moralen — att man inte får tro på något utan fullgoda grunder — passade hennes egen läggning. Vid denna moral har hon alltid hållit fast.

1929 gifte hon sig med rättsfilosofen Karl Olivecrona, nu pensionerad efter att i många år ha verkat som professor i processrätt i Lund. Han är yngre bror till kirurgen Herbert Olivecrona.

Efter att ha skrivit ett par barnböcker och ägnat sig åt översättningsarbete (bl. a. William James **Psykologi** och två stora romaner av Thackeray) gjorde Birgit Lange år 1935 skönlitterär debut med romanen **Ringmuren**. Den mottogs mycket positivt av recensenterna och prisbelöntes. Men hon kunde inte fortsätta att skriva romaner. Hon berättar att svåra, till en början för henne själv oförklarliga skrivhämningar, satte in. Pennan formigen stannade i hennes hand. Efter några plågsamma år kom emellertid vändpunkten. Plötsligt började hon skriva på ett nytt sätt — som sökare — och nu bara strömmade tan-

karna fram. Sedan 1938 har hon givit ut ett 30-tal böcker och haft en lång rad artiklar publicerade i olika tidskrifter. Detta sökande författarskap, som hon upplevat som ofrånkomligt, har inte gett några inkomster. Tvärtom har hon själv fått stå för produktionskostnaderna för de flesta böckerna.

Några boktitlar har redan citerats. De följande kan bidra att ange arten av hennes intressen: **En fredlig ordning** (1942), **Tre brev till en kristen** (1943), **Ny himmel** (1945), **Debatt med marxismen** (1947), **Det finns en väg till försoning** (1952), **Hur kan förtröstan leva?** (1957), **Glädjen förenar** (1953).

Birgit Lange talar om "misslyckande" i försöken att nå fram till folk med sina tankar. En avgörande svårighet, menar hon, torde ha varit att det i hennes läge varit naturligt att främst vända sig till akademiska människor. Men bland dem har funnits motstånd av två slag. Den akademiska teologin i vårt land är i stort sett luthersk. "Guds ord", d. v. s. bibeln, är högsta auktoritet. Och man värjer sig intensivt mot forskningar och tänkesätt som relativiserar den kristna religionen. Birgit Lange säger att man varit mycket vänlig mot henne från många håll, men man har aldrig på allvar velat ta upp hennes tankar. I den icke-teologiska världen å andra sidan, i varje fall den som omgivit henne, har man betraktat religiösa frågeställningar som förlegade. Varken teologer eller icke-teologer har kommit emot henne som religiösa sökare. Men själv är hon alldeles utpräglad en sökare, och det är bland sökare som hon hör hemma.

*

Omkring år 1950 väcktes Birgit Langes intresse för den parapsykologiska forskningen. Det skedde framför allt till följd av mötet med två personer, John Björkhem och C. D. Broad. Dessa båda blev också sedan hennes "faddrar". Det var på deras rekommendation som hon blev invald som medlem av **the Society for Psychical Research** i England.

Birgit Lange berättar:

"Jag hade börjat gå och undra över sådana egendomliga erfarenheter som den psykiska forskningen undersöker. Min make kom en gång att berätta för professor Broad hur intresserad jag var. Broad sade vid det tillfället: 'Då skall din fru först och främst läsa Gurney: **Phantasms**

of the Living och Myers: **Human Personality and its Survival of Bodily Death.** Så kom min man hem från universitetsbiblioteket medförande de båda mäktiga verken. Vart och ett består av två stora volymer på omkring 700 sidor; sammanlagt är det alltså bortåt 3.000 sidor, och där ingår massor av noga kontrollerade fall, tryckta med fin stil. Jag blev emellertid alldeles fascinerad. Jag formligen slukade böckerna — och jordskredet var i gång för mig personligen. Under de år som gått sedan dess har jag aldrig upphört att läsa den stora litteraturen i ämnet; jag menar därmed själva banbrytarna. Mycket läser jag om och om igen. Inte minst gäller detta Mrs. Sidgwick's outtömliga verk **A Contribution to the Study or Mrs. Piper's Trance Phenomena.** Mrs. Piper var ett synnerligen berömt medium; hennes transtillstånd, som började år 1884 och fortsatte fram till 1911, studerades med största grundlighet av medlemmar av de engelska och amerikanska sällskapen för psykisk forskning. Mrs. Sidgwick var själv akademiker; professor Broad säger på något ställe om henne att det i England på hennes tid inte fanns någon intelligentare kvinna och få om ens några intelligentare personer. Hennes arbete om Mrs. Pipers transtillstånd omfattar ungefär 650 massiva sidor.

Jag skaffade skriften 1957 och lät binda in den. Då jag nästan genast märkte hur grundligt denna bok behövde läsas, lade jag brunt omslagspapper om den och skrev på: **Skolbok nr 1.** Nu efter tolv år är det bruna papperet för länge sedan uppslitet. Boken är nu i stället omklagd med grönt papper, men på etiketten står fortfarande **Skolbok nr 1.** Och jag har tillfogat orden **läst nästan dagligen i mer än ett decennium.** Boken ligger alltså på mitt nattduksbord, och jag brukar läsa några sidor nästan varje kväll och låta dem sjunka in i mig. Det är ett klart och förnämligt skrivet verk, men innehållet är mycket förbryllande och svårt. Den dag vi verkligen begriper vad som händer under sådana tillstånd som Mrs. Pipers transer, den dagen kommer världen att se annorlunda ut. Att jag inte kan släppa boken — eller rättare kanske att **den** inte släpper sitt grepp om mig — är väl ett tecken på att något i mig söker och söker efter nyckeln till gåtan...

Dessa problem har alltså verkligen fängslat mig. Och jordskredet

i mitt liv medförde en underbar lättnad för mig. Jag var sjuk på den tiden. Min kropp kändes som ett fängelse, och jag identifierade 'mig själv' med min kropp. Eller med andra ord: jag var övertygad att i mig fanns ingenting som kunde överleva kroppens förfall och död. Då var det som om en röst började viska: 'Du har tagit fel. Det förhåller sig helt annorlunda. Du är en ung, sökande, kämpande själ, som tillsvidare bor i denna besvärliga och hindrande kropp, som bara blir äldre.' Det var en av mitt livs stora befrielser när dessa tankar började dyka upp.

Av naturen torde jag vara en tvivlande Tomas. Längre förblev jag mycket skeptisk gentemot fortlevnadstanken. På sätt och vis är jag det än. Eller jag försöker åtminstone vara det. Men ändå, när jag iaktar mig själv, kan jag inte förneka att jag **lever och handlar** som om jag trodde att detta livet har en fortsättning. Egentligen tror jag det nog också. Och i motsats till professor Broad tycks jag vara lycklig däröver."

Hur ser nu Birgit Lange på sitt skrivande? Hur förklarar hon sitt envetna och obetalda arbete decennium efter decennium med att författa skrifter som är så exklusiva att förlag och kritiker endast sällan ger något stöd?

Hon talar om att hon tycker sig ha "order att utföra" eller — som redan citerats — att hon är "betrodd med ett angeläget ärende". Det märkliga är att denna känsla av ett högre uppdrag finns hos en hedning, ty som sådan betraktar sig Birgit Lange. Hon är inte troende i gammal kristen mening, hon skriver inte under på några religiösa dogmer. Men på något sätt tror hon ändå...

Ofta talar hon om världssituationen, hotet om förödande storkrig. Hon säger att det är i detta historiska läge som hoppet om en "omvändelse" och "en ny vision" kommit att alltmer fylla henne. Vidare säger hon att parapsykologin bara är en del av det stora problemkomplex som upptar henne. Men den är en betydelsefull del. Hennes tro har med Kristus att göra. Och hon säger: "För varje slag av Kristusförtrostan — även mitt — måste det ju vara viktigt hur det förhåller sig med de gamla orden: 'Jag lever, ni skall också leva.' (Joh. 14:19) **Det är viktigt om detta är sanna ord.**"

SM

LIVSPROBLEM?

En noggrann handstilsanalys kan hjälpa Dig. (40:—)
Sture Emby, Holländarg. 7,
Kvarnsveden

UFO MOTALA söker kontaktmän och medarbetare i såväl Sverige som övriga länder. V. g. kontakta Carl-Axel Jonzon, UFO Motala, Fack 5, 590 53 FORNÅSA. Tel. 0141/701 91

ROSENKREUZARNES VÄRLDSÄSKÄDNING

eller **Mystisk Kristendomslära**
av Max Heindel
belyser de kosmiska såväl som de personliga levnadslagarna.
Kr. 45:— plus porto
THE ROSICRUCIAN FELLOWSHIP
svenska sektionen
Box 40261, 103 44 Stockholm 40

PORNOGRAFIN I SVERIGE

Pornografin har ju på några få år fått en utbredning som aldrig tidigare, och dess karaktär har förändrats, så att den blivit alltmer ohöljd. Utlänningar förvånas och chockeras över det ogenerade utbudandet av pornografiska alster i vissa butiker. Vi har också hört och läst om personer i inflytelserik ställning som tillerkänner pornografin ett positivt värde, t. ex. för sjuka och interner, och vi har varit med om att en "gul" pornografisk film fått samhällelig utmärkelse och att en rollnehavare fått motta pris ur ett statsråds (Palmer) hand. Starka krafter verkar för slopande av all filmcensur. Och pornografin har fått ett smeknamn: den kallas porr.

Vi har väl litet till mans känt lednad och avsky över denna utveckling och frågat oss om inte pornografin kunde begränsas genom lagstiftning eller eventuellt helt förbjudas.

Problemet är väl en avvägning mellan individens rätt att syssla med det han själv väljer utan inblandning från maktens handhavare och det självklara kravet att förbjuda tillverkning och försäljning av uppenbart skadliga produkter.

Om man ansluter sig till idén om förbud eller långtgående restriktioner skall man komma ihåg att det säkerligen finns åtskilliga personer som gärna skulle se att spiritualistiska seanser, helbräddagörelseverk-samhet, "kvacksalveri", naturläkekunst m.m., som vi intresserar oss för, skulle förbjudas i lag.

(Forts. på sid. 10)

VARIA

"JAG HAR NYSS DÖTT"

I den parapsykologiska litteraturen finns åtskilliga fall omnämnda som synes tyda på att den mänskliga personligheten — själen — lever vidare efter den kroppsliga döden. Följande fall är hämtat ur the Journal of the A.S.P.R., Vol. XLV, No. 3.

Mrs Gladys Watson nämner inledningsvis bl. a. att hon är prästdotter och inte benägen för vidskepelse. Hennes svärfar var metodistpastor. Sedan maken kommit hem efter första världskrigets slut, bosatte de sig i Indianapolis, Indiana, USA. "Jag var gravid och kunde knappt vänta tills jag skulle få ta hem och visa upp barnet för farfar, som då bodde hos mina föräldrar. Jag tyckte mycket om farfar. En natt, sedan jag sovit i tre—fyra timmar, väcktes jag av att någon ropade mitt namn. Jag satte mig upp i sängen, och där stod farfar. Mycket lugnt sa han: 'Var inte rädd, det är bara jag. Jag har nyss dött.' Jag skrek och sträckte mig över sängen för att väcka min make. Farfar fortsatte: 'Så här kommer de att begrava mig.' Jag såg honom iförd svart rosett. 'Ville bara tala om för dej att jag har väntat på att få resa ända sedan Ad gick bort.' Adeline var min farmor som hade varit död i flera år. Min make vaknade och frågade vad som stod på. Jag sa att farfar nyss hade varit här och att han sagt att han just hade dött. Min make sa att det måste ha varit en dröm, men jag visste att det inte var det. Klockan var fem minuter över fyra på morgonen, när min make gick till en telefon nere på hörnet och ringde till mina föräldrar i Wilmington för att få bevis på att jag hade sovit, men min mor svarade. Hon var förvånad över påringningen och sa att hon hade varit uppe nästan hela natten. Hon väntade på att kunna ringa oss på morgonen för att tala om att farfar hade dött klockan fyra." (4.00 i Wilmington är lika med 3.00 i Indianapolis. Farfadern hade dött en halvtimme innan Mrs Watson såg honom.)

Händelsen inträffade den 11 juni 1923. Farfadern hade trots sin ålder ansetts vara vid "mycket god hälsa". Bekräftelse på telefonsamtalet har getts av Mrs Watsons far. (Hennes make var död, när under-

sökning av fallet gjordes.) Fadern berättar att hans far avlidit oväntat och plötsligt.

EN RÄKNEMASKIN MED HJARTA

Shakuntala Devi från Indien är en "levande räknemaskin". Vi läser om henne i ett gulnat klipp ur tidningen **Se**, som en av våra prenumeranter skickat oss, samt i **Tidskrift för Hälsa**, nr 7—8 i år. Vid tiden för **Se**-artikeln var hon 19 år och framträdde i svenska läroverk, där hon förbluffade lärare och elever med att räkna snabbare än en räknemaskin. Det berättas att hon på nära nolltid kunde dra 21:a roten ur mångmånsiffriga tal. "Hälsa" skriver att hon varit räknegeni sedan hon var tre år, men enligt **Se** var hon sex år när hon upptäckte sin talang. Hon kom inspringande i sin grannes trädgård (för att komma undan sin mamma som ville bada henne!). Där satt en matematikprofessor med tabeller och räknböcker framför sig på ett bord. När lilla Shakuntala tittade i böckerna, upptäckte hon att hon kunde säga svaren på en del uppgifter som professorn behövde lång tid för att ta reda på via tabellerna.

Shakuntala är inte kunnig i högre matematik. **Se** skriver att hon har "en clairvoyant förmåga att göra sifferkombinationer". Chefen för Psykotekniska institutet i Stockholm, dr. V. Fellenius, sa, sedan han testat henne vid hennes första besök i Sverige, att det verkar vara fråga om rent automatiska minnesfunktioner. Hon tycktes inte ha någon mer framträdande matematisk begåvning och klarade inte ganska enkla rotutdragningsuppgifter som inte gav hela tal. Enligt "Hälsa" har hon ingen förklaring till sina prestationer. "Det är egentligen hennes undermedvetna som 'räknar'. Hon bara 'ser' svaren och anger dem. Alltid rätt."

Att Shakuntala Devi, nu 32 år, inte bara kan räkna utan även känna framgår av Hälsa-artikeln. Hon berättar: "Som liten trodde jag att alla människor i hela världen levde vegetariskt. Först när jag var 14 år gammal fick jag klart för mig att så inte var fallet. Det blev en fruktansvärd chock för mig — i tre dagar

och tre sömnlösa nätter funderade jag över denna fruktansvärda sanning: att människor åt kött från djur? Hur kunde de? Jag upplevde det som ett nederlag för allt mänskligt, så intensivt grep mig detta att jag blev alldeles nedbruten över hur människor kunde vara så fruktansvärda."

GERALDINE CUMMINS DÖD

Det berömda engelska skrivmediet Geraldine Cummins avled i september 79 år gammal. Hon skrev flera böcker automatiskt. Det kanske märkligaste arbetet är den så kallade Cleophas-krönikan, som består av sex volymer, vilka uppges vara historiska skildringar från den första kristna tiden, dikterade för henne under transtillstånd. Birgit Lange berättar utförligt om miss Cummins anmärkningsvärda mediumskap i **Jordskred?**.

BUDDHISTISK TIDSKRIFT

Sällskapet för buddhistisk information utger återigen tidskriften **Bodhi**. I nr 4 finns följande kapitelrubriker: Hvad Buddha lärte om livets mening. Buddhismen och andakten. Den buddhistiske lekmannens väg. Elefanten Hime. Varför jag sympatiserar med buddhismen. Ordförande i Sällskapet för buddhistisk information är Amita Nisatta. Tidskriftens redaktion är "Gunnar Gällmo m. fl.". Prenumerationsavgift 20:— per år (10 kr för 1969), som kan inbetalas till SBI, Tjärhovsgatan 12, 116 21 Stockholm, postgiro 49 04 34. Enstaka nummer kan erhållas genom insättning av 5:— på samma postgirokonto. — Amita Nisatta har adressen Ringvägen 103 B, 116 60 Stockholm. Tel: 08/43 53 61.

UFO-TIDSKRIFT

Bertil Bertilsson, 16 år, Gustavsgatan 10, 691 00 Karlskoga, ger ut en liten stencilerad tidskrift **UFO-meddelanden**. Företaget är anmärkningsvärt, eftersom det såvitt bekant är den första svenska specialtidskriften för UFO som utkommit, sedan **Tid och Rum** och **Galax** försvann 1964. Bertilssons publikation, av vilken vi sett två nummer, när inte upp till föregångarnas klass utan bär tydlig prägel av redaktörens ringa antal levnadsår och hans därav följande brist på erfarenhet. Men egenskapen att vara alltför ung växer ju bort med tiden.

TIDNING PRÖVAR MEDIER

Den engelska tidningen **News of the World** har rapporterat om hur den testat spiritualistiska medier. Några reportrar besökte medier under antagna namn och lämnade detaljerade men falska uppgifter om bortgångna som de sa sig önska kontakt med. De var även utrustade med dolda bandspelare. Inget av de åtta medierna genomskådade bluffen utan förmedlade kontakt med "anhöriga", som aldrig existerat, och gav budskap från dem på ett för spiritualistiska seanser karaktäristiskt sätt. Tidningen påstår och stryker under att resultatet av testet skakar den spiritualistiska religionens grundvalar och avslöjar inkompetens och självbedrägeri hos medier.

Psychic News refererar reportaget i **News of the World** och hävdar att det var en ohederlig och vetenskapligt värdelös undersökning. "En just och rättvis prövning hade det varit om reportrarna gått till verket opartiska och uppriktigt analyserat de resultat de fått. Ett ännu bättre test hade varit om de tagit med sig några sörjande och bedömt resultatet efter om dessa erhöill bevis för fortlevnad." **Psychic News** erinrar om att det psykiska problem som reportrarna stött på, länge varit bekant för spiritualister. Det rör sig om den roll som mediets undermedvetna spelar i dessa sammanhang och som man måste räkna med. Det undermedvetna kan påverkas av seansdeltagarnas tankar, syften och önskningar och blanda sig i andebudskapen, upplyser den spiritualistiska tidningen. (Därtill måste sägas att detta i så fall gäller alla seanser, oavsett vilka tankar, känslor, syften etc. som deltagarna har.)

Ett av de medier som testades var den berömda Jessie Nason. Hon sa efteråt att hon var förvånad över att hennes mediumskap var ansvarigt för falska budskap. Det hade förefallit henne som om hon fått klärvoajanta och kläaudienta intryck. Hon upplyste om att det inte var lätt för henne att skilja mellan tankeformer, telepati och andekontakter. Hon hade varit med om två fall då "en form byggt upp sig" och där det varit fråga om en person som levde på jorden. (Vi kan erinra oss att Lilly Åkerblom brukade säga: "Jag ser både levande och döda." Hon kunde inte lätt skilja dem åt.) Jessie Nason säger att när en gång "den

psykiska dörren" öppnats, kommer en mängd intryck in vilka inte alltid är relevanta. Hon skulle be sin andeledare att inte låta sådana här misstag hända igen; annars fick hon lov att ge upp sitt mediumskap. Mrs Nason medgav att "det finns en hel del vi inte känner till i fråga om mediumskap. Vi har massor att lära". — Vid sin första offentliga seans efter avslöjandet i **News of the World** möttes Jessie Nason av stora ovationer i en fullpackad sal.

Ett annat medium som testades av reportrarna var Minie Bridges. Det föreföll som om det var telepatisk begåvning hon hade. Redaktör Rankine sa att den mest barmhärtiga tolkning man kunde ge saken var att "mrs Bridges andeledare måste vara högeligen opålitliga, när de kan tillåta henne att två gånger på fyra dagar ge budskap från en person som endast är påhittad".

En 78-årig psykisk artist, John Cochrane, blev också föremål för tidningen **News of the World's** intresse. Cochrane gör teckningar av avlidna på grundval av mediala intryck han får. Han gjorde bilder av de döda som tre reportrar fantiserade om — och alla tre fick nästan identiskt lika bilder av en kvinna. Deras återgivning i **News of the World** ledde till att flera andra som fått "psykiska teckningar" av Cochrane, hörde av sig till **Psychic News** och visade eller berättade om teckningar som de fått, som var lika de reproducerade. Efter dessa avslöjanden beslöt redaktör Barbanell i **Psychic News** att i fortsättningen inte införa Cochranes annonser.

Joe Benjamin är en man vars mediumskap av spiritualister ansetts vara en "hörnsten" inom spiritualismen. Även han föll i fällan och gav detaljerade budskap från en påhittad person, journalistens "döda hustru", vilken mediet påstod att han kunde "se".

Anthony Trevor testades på samma sätt och gav budskap från ihopfantiserade personer. Under telefonsamtal med Trevor hade journalisten sagt att han var änkeman. Bland det första Trevor sa under seansen var att han kunde se redaktörens döda hustru.

Ett annat medium som bluffades av journalisterna från **News of the World** och gav oriktiga budskap, var Emily Johnson, 82 år. Liksom de

andra testade medierna uppmanades hon efteråt att kommentera alltsammans. Hon svarade bl. a. att medlemmarna och besökarna i hennes kyrka var fullt nöjda med hennes mediumskap. Hon sa att hon "aldrig gav någon som inte var död".

Horace Leaf, över 80 år, som har specialiserat sig på psykometri, föll även han i fällan. En hårlock sändes till honom med önskan om ett budskap från en "död broder". Leaf påstod att brodern, som aldrig hade existerat, hade det bra på andra sidan och att han förnam hans närvaro.

Mrs Constance Mays misslyckades på samma sätt som de övriga. Hon sa efteråt till journalisterna: "Jag har många underbara brev med er känsla från folk som sökt hederligt. Men er metod började med en medveten lögn. Om ni gör på det sättet, får ni inte bli förvånade om lika drar lika till sig." Hon trodde att de falska budskapen getts av någon dålig ande som velat göra illa.

De prov som gjordes utföll alltså mycket oförmånligt för spiritualismen, och **Psychic News** medger att det kan ligga någon sanning i anklagelsen för inkompetens och självbedrägeri men tillbakavisar påståendet att reportrarnas test skulle på något sätt skaka spiritualismens grundvalar. "Man provar inte spiritualismen på det sättet", skriver tidningen. Men liknande prov har gjorts av mrs Goldney (1938) och redogjorts för i en vetenskaplig tidskrift och av en forskare som dr Stanley Hall. Beträffande den senares experiment se häftet **Tre föredrag** av professor C. D. Broad! (9:— samt moms och porto från Sölkarens postorderbokhandel.) Även i de fallen gav medierna budskap från personer som aldrig hade existerat.

Försvarsresonemanget i **Psychic News** förefaller innebära att man skall skjuta åt sidan fall som är misslyckade och i stället föra fram sådana där det getts informationer som inte synes strida mot verkligheten, och utnämna dessa till bevis. Men om detta är tidningens uppfattning, så misstar den sig. De "misslyckade" fallen är precis lika viktiga som de "lyckade" för en bedömning av mediumismen och kan

(Forts. på sid. 10)

Konstnärinna inspireras från "andra sidan"

— Förr var jag litet smått malig, när jag lyckades åstadkomma något bra, men nu vet jag att jag ingenting har att yvas över, ty det är min mor, som avled 1962, som inspirerar mig. Jag gör bara det hon säger jag skall göra, skisserna får jag ofta i drömmar, så strängt taget är jag bara ett verktyg för hennes skapande.

Den som säger detta, är Rosa Eklund, Hultsfred, alltmer känd i batiksammanhang. De utställningar hon haft tillsammans med sin bror, den kände marinmålaren K. G. Holmberg, har fått fina pressrosor, och det är åtskilliga damer som går omkring i batikkäddor, design RASA EKLUND. Det kan vara bikinis, anoraks, blusar och klänningar, som i år serietillverkas av en välkänd konfektionsfabrik.

Är man inte intresserad av vackra kläder, kan man ändå få njuta av hennes konst, t. ex. i hennes barndoms församlingshem, där det hänger en väggbatik (1,70×2,60) som heter "Livets väg". Den har ett klart sakralt motiv med många symboler för det eviga livet. "Jag kan inte förstå varför", säger fru Eklund, "ty på den tiden var jag en tvivlande Tomas, jag trodde inte..." Året efter, 1967, gjorde hon ett verk, "Livsträd", och trädet är rotat i tidernas morgon och dess grenar famnar evigheten — ett arbete som väckt stor beundran.

Rosa Eklund berättar:

— En vecka innan vår dotter skulle in på sjukhus för en enkel operation, gjorde jag mitt livs första porträtt, och det var hon modell för. Den lilla flickan dog i samband med operationen (mycket omdiskuterat när det hände) och en svår tid följde. Jag tog på mig så mycket arbete som möjligt, sov bara tre-fyra timmar per dygn. Batiken blev min räddning, men jag har aldrig åstadkommit fler porträtt.

— Natten innan Martin Luther King mördades, drömde jag mycket egendomligt. Någon uppmanade mig att göra en stor väggbatik som skulle vara tredimensionell. Jag funderade länge på hur detta skulle gå till. Det sades mig att batiken skulle verka genom rummet. På morgonen berättade jag för mina närmaste om drömmen och gjorde en skiss enligt visionen jag haft. Den gav en symbolisk bild av världssituationen i dag, stormakternas kamp, en blö-

Rosa Eklund, Hultsfred, vid Målkvistdammen i Aneby.

dande jord och vädjande händer från oss i rummet om en bättre värld. Dock mitt uppe i allt blod och elände spirar små blomster här och var; det kraftiga från ovan ger hopp om en bättre värld, ett hopp om den universiellt tänkande människan, som tänker på sin broder lika mycket som på sig själv. När jag samma kväll hörde i TV att Martin Luther King mördats, kändes det som det var ett visst samband med min dröm.

— Om inte förr, så när någon älskad anhörig lämnar detta livet, börjar man undra över vad som sker vid detta som vi kallar döden. Helt naturligt började jag grunna, när min mor gått bort, och dessa tankar förstärktes när vår lilla flicka lämnat oss. Av en händelse kom jag att ringa upp ett känt medium den 12 december 1968 för att beställa tid för ett sammanträffande. Jag var visserligen så gott som ateist men en olycklig sådan. Jag gav inga ledtrådar utan bad bara få beställa tid, och den fick jag ca en månad senare. Men just när jag skulle lägga på luren, hejdade han mig — han såg. Denne främling berättade om mitt och mina anhörigas liv och allt väsentligt som hänt mig i mitt 40-åriga liv. Han namngav t. o. m. mina förfäder. Vad de hetat kände jag inte till utan har fått släktforska för att få uppgifterna bekräftade.

— Efter den dagen förändrades mitt liv. Jag har deltagit i seanser och fått samtala med mitt barn och med min mor som omtalat att hon inspirerar mig för dessa batikarbeten. Själv målade hon i olja under sitt jordeliv. — Det finns ju många paralleller till mitt fall, t. ex. Jan Fridegård som förklarade att det var hans döde fader som inspirerade en del av det han skrev.

Jag är tacksam för allt detta som jag fått och vet nu att det finns ett liv efter vår så kallade död och att det finns en högre makt.

Rosa Eklund arbetar också som textillärarinna, ledare för kvällskurser, och hon har genomgått åtskilliga skolor och kurser i skrädderi, textilslöjd, vävning m.m.

— Men riktigt bra blev det inte förrän jag mötte batiken. Jag har experimenterat fram nya och nya färger, vägen har varit mödosam och många gånger dyr. På en oljemålning går det att skrapa bort det som blivit fel, men misslyckas ett färgbad måste man köpa allting på nytt och börja om från början, och materialet är dyrt. Men ändå, ständigt öppnar sig nya vägar, och jag kan bara innerligt hoppas på goda budskap från andra sidan och att de väcker mina medmänniskor till eftertanke som kan förvandla oss till bättre människor.

Dolly Lindén

PORNOGRAFIN (Forts. fr. sid. 6)

Visst förefaller det riktigt att medborgare i ett land bör ges största möjliga frihet att själva välja sina intressen och aktiviteter, men det är samtidigt ofrånkomligt att skadliga produkter inte får saluföras eller att deras skadeverkningar så mycket som möjligt reduceras.

Är då pornografin skadlig? Många av vår tids profeter inom människokunskapens område skulle säga nej. Men det är ju ändå så att i den mån pornografi innebär lägre tankar och känslor kring människans fortplantningsmekanism, så att värden som ömhet, tillgivenhet, aktsamhet skjuts åt sidan till förmån för driftsutlevelse, brutalitet, aningslöshet, tomhet och egoism, kan detta inte undgå att påverka dem som intresserar sig för pornografi. Pornografin bidrar således till att försämrare och fördumma begreppen om könslivet.

Som vi ser saken är pornografin en icke önskvärd samhällsföreteelse. Som sådan bör den motarbetas (en åsikt som delas av bl. a. centerleda-

ren Hedlund). Den kan motverkas t. ex. genom att sexskildringar i film, litteratur m.m. görs så att de stimulerar till goda ting hos människan, såsom vänlighet, människointresse, hänsyn m.m. och motverkar egoism, känslökyla, råhet och förakt för andra.

En människa har behov av vänlighet och intresse för sin person, i synnerhet från det motsatta könet. Förutsättningen för pornografins förekomst är väl i hög grad den isolering som en person kan erfara i ett samhälle där vänlighet i allmänhet sparas för ett eller ett fåtal utvalda föremål, såsom man och barn, och där även dessa känslorelationer lätt kan brista, så att ensamhet upplevs inom ett äktenskap. Om kärleksskildringar kan göras så att de ger impulser åt individerna att inte begränsa sin vänlighet och sitt människointresse till få utvalda utan utöka detta till det mänskliga överhuvud, då skulle det erotiska-sexuella motivet i konst och underhållning kunna få stor mänsklig betydelse.

Erfarenheten är den bästa läromästaren. Den ger oss hela tiden privatundervisning.

"Du är din egen vän" är ett yttrande av Mahavir. — Ja, och du är din egen fiende. Var din vän! Var inte din fiende!

Det finns inget bättre sätt att få goda begrepp om värdet och hållbarheten av det man själv tror på, än att ägna uppmärksamhet åt motsatta åsikter.

Låt oss först meditera på LIV i dess oräkneliga former och dess ständigt växlande uttryck; därefter på MEDVETANDE, som är ett med livet och dess natur, så som vi kan förstå det i oss själva och i andra; sedan på SYMPATI, inte så mycket genom att tänka som genom att känna, som om man skulle samman smälta sitt eget medvetande med någon annans medvetande, antingen i en människa eller i ett djur eller i en planta; och slutligen på KÄRLEKEN som uppväcks av ett sådant uppgående.

N. Sri Ram.

TIDNING PRÖVAR MEDIER

(Forts. fr. sid. 8)

mer än de starka fallen visa på fenomenets svagheter, dess rätta natur. Det är naturligtvis tänkbart att medier presterar både äkta kontakt med andevärlden och falska budskap som kan emana ur det undermedvetna, men det är under alla förhållanden nödvändigt med skepsis och försiktighet vid tolkningen av dessa märkvärdiga och ännu oförklarade psykiska yttringar som vi kallar mediala.

Psychic News har med viss moralisk förtrytelse underkänt tidningen News of the World's prövning av medierna. Men det är vår mening att tester av denna typ är värdefulla. Varför avslöjade inte ett enda av medierna bluffen? Varför förmedlades fiktiva budskap? Vad säger att inte alla mediala budskap har samma karaktär, så att de byggs upp efter de upplysningar som seansdeltagarna ger (och av deras medvetna eller omedvetna minnen)? Det ligger utomordentligt nära till hands att anta att även de budskap som ges, sedan medier fått riktiga informationer om avlidna anhöriga till seansdeltagare, tillkommer på samma sätt och är lika oriktiga som de ovan relaterade.

Nils Gösta Ekman:

OM EN OVANLIG ARTIKELSERIE

Svenska Dagbladet hade efter nyåret en intervju- och artikelserie med rubriken "Den utforskade människan". Avsikten var att belysa vilka frågeställningar och forskningsresultat som är aktuella inom den vetenskapligt arbetande parapsykologin i vårt land och ute i världen. Initiativtagare och redaktör för serien var Nils Gösta Ekman, och vi har frågat honom om motiven för att ta upp dessa frågor och om reaktionerna hos läsekretsen och i pressen i övrigt. Han har gett oss några synpunkter och iakttagelser.

— En personlig bakgrund var mitt gamla lekmanaintresse för psykologiska och metafysiska gränsfrågor. På den linjen har jag som nyhetssökande journalist kommit in på följande resonemang. Bakom de senaste årtiondenas fantastiska tekniska och naturvetenskapliga forskningsresultat och deras revolutionerande tillämpning ligger en oerhörd satsning av materiella resurser och intellektuell begåvning och energi. Vad skulle ha skett om en någorlunda jämförlig satsning gjorts för att utforska människan själv, hennes psykiska och andliga gåvor, krafter och möjligheter? Säker är väl att vi nu skulle veta mycket mera om dessa möjligheter, och säkerligen skulle vi också haft helt andra perspektiv på vår mänskliga tillvaro och på världsutvecklingen.

Men har man över huvud taget kunnat tala om en psykisk forskning i strikt vetenskaplig mening? Om man rubricerar den som parapsykologi skulle väl flertalet svenska vetenskapsmän svara nej på frågan. Det kan vara förklarligt. Låt oss i det sammanhanget bara konstatera att all forskning i sitt utgångsläge innebär ett frågande och famlande ut i dunkla gränsområden, där forskaren låter sitt sökars ljus flacka ut i ett okänt mörker i tron att något är att finna. Det mesta som forskarna tänker och provar visar sig förr eller senare vara feltänkt och ohållbart. Men här har naturvetenskaperna så vitt jag förstår haft ojämförligt bättre möjligheter till självkorrigering än humanistisk forskning i allmänhet haft. I naturvetenskaperna blir det ju oftast fråga om en mer eller mindre direkt praktisk och funktionell tillämpning, och här avslöjas effektivt och obarmhärtigt det feltänkta och ohållbara. Det går inte att flyga med funktionellt feltänkta flygplan, hur tekniskt geniala ritningarna i och

för sig kan ha varit. Däremot kan man hålla på i årtionden och århundraden med att bygga och debattera geniala filosofiska, teologiska, och kanske psykologiska, system innan de avslöjar sig som i grunden feltänkta och funktionellt odugliga.

Grundfrågan i SvD:s serie blev då: Finns det just nu en psykisk forskning på experimentell vetenskaplig basis, vilka frågeställningar arbetar den med och vart pekar dess forskningsresultat? Var kan vi ana och vänta genombrotten och rymdfärderna också i människans inre universum? Mot bakgrund av det förut antydda resonemanget anser jag att dessa frågor är intressantare, betydelsefullare och av väsentligare nyhetsvärde än det mesta som frågas i svensk press i våra dagar. I vad mån SvD:s serie kunde ge övertygande svar och intresseväckande information må andra vittna om. Jag vill bara göra ett par reflexioner om reaktionerna.

Vad som förvånat mig mest är att de väntade negativa reaktionerna praktiskt taget uteblivit. Det gäller också tidningar som annars inte brukar försumma ett tillfälle att — hos konkurrenter — förlöjliga allt som kan stämplas som ockultism och vidskeppelse. Denna tystnad är märklig med tanke på att serien dock innehöll så utmanande saker som den kvalificerade "spökhistorien" från Rosenheim. Den väsentliga avväpnande faktorn var säkerligen att serien introducerades av en så oförvitlig vetenskaplig auktoritet som professor Harald Schjelderup och att den genomgående anknyt till vetenskaplig forskning.

Till sist skulle jag från den omfattande personliga korrespondensen kring "Den utforskade människan" vilja notera att serien tydligen haft en förlösande betydelse för vissa läsare. Det gäller människor som haft paranormala upple-

velser och erfarenheter men som inte velat eller vågat tala om dem för att inte i omgivningens omdöme framstå som avvikande och mindre tillräkneliga. De har genom serien kommit att se positivt på sina upplevelser och fått lust att gå på upptäcktsfärd in i sina egna utforskade möjligheter.

FORSKARORD:

Redan nu kan vi säga att den psykiska forskningen öppnat helt nya perspektiv för vår syn på frågan om människans natur. Den gamla dualistiska uppfattningen om människan gick ut på att själ och kropp är två olika väsen som står i växelverkan med varandra. Till sin egentliga natur är själen oberoende av hjärnan och kan därför också existera utan den. Den allmänna uppfattningen inom den moderna psykologin förkastar denna dualism och hävdar att allt själsliv är oupplösligt knutet till hjärnan. ESP-forskningen (ESP är förkortning för extrasensory perception, utomsinnlig varseblivning) avslöjar för oss att denna i den moderna psykologin så invanda och nästan självklara grunduppfattning om människan är betydligt mer problematisk än de flesta psykologer räknar med. Den visar att människan kan uppfatta intryck från källor som inte har någon känd fysisk förbindelse med hjärnan via sinnena (telepati och klärvoajans) ja, inte ens behöver existera i den fysiska världen (pregoknition). Våra föreställningar om förhållandet mellan själslivet och hjärnan bör bli föremål för en radikal revidering.

Professor Harald Schjelderup
i "Den dolda människan".

(Citerat från SvD:s parapsykologiska artikelserie)

TIO I TOPP

Följande tio böcker säljs för närvarande bäst i Sökarens postorderbokhandel.

Olle Jönsson: **Bakom ridån till det okända.** 5:75.
Birgit Lange: **Jordskred?** 12:50.
Vår tids mirakler. Ett urval ur Sökaren. 16:50.
Ernest Dimnet: **Konsten att tänka.** 7:—.
Florence Scovel Shinn: **Hur man vinner livets spel.** 7:50.
Thomas R. Kelly: **Det inre ljuset.** Häftad 6:50, i klotband 10:—.
Frederick C. Sculthorp: **Livet i andevärlden.** 11:—.
Erich von Däniken: **Olösta gåtor ur mänsklighetens förflutna.** 25:75.
Astrid Gilmark: **Jag ser.** 14:75.
William Naylor: **Eviga sanningar.** 11:50.

Andra "toppar" är

Rebecca Beard: **Andlig terapi.** 12:50.
Nils Kalén: **Vettig föda.** 5:—.
Ruth Montgomery: **Född med siargåva.** 12:50.
Alfred Svanqvist: **Det eviga nuet.** 8:75.
Alfred Svanqvist: **Orimligt — men sant!** 6:50.
Upanishaderna. 19:50.

Böcker, nya i vår bokhandel:

John Björkhem: **Människan och makterna.** Antologi. 8:—.
Sverre Holmsen: **De upplysta horisonterna.** 25:—.
Maxim Mauritsson: **Undren i Lourdes från medicinsk synpunkt.** 10:—.
Ramakrishnas samtal. 14:85.
Arne Waerland: **Hälsans handbok.** 10:50.

Sökarens postorderbokhandel

Box 3063, 103 61 Stockholm 3 · Telefon 08/69 60 27
(Moms och porto tillkommer på priserna)

ETT ROP I ÖDEMARKEN

Än en gång vill jag ropa ut i ödemarken att det finns en Väg till fred och hälsa och samhällenas om-
daning till hälsans och lyckans platser. Tiden är mogen för början till en stor förändring.

20 år har gått sedan jag första gången försökte ropa ut om Vägen. Mycket har hänt sedan dess. Miljöförstörelsen, som försämrar människans livsmöjligheter, ja, hotar hennes existens, har alltmer uppmärksamats. De varnande rösterna blir allt fler. Mitt rop, min idé gäller en Väg som leder bort från den nuvarande olyckliga utvecklingsvägen till hälsans och fredens samhällen.

Jag hade en genomgripande andlig upplevelse den 20 januari 1946, då jag såg den Väg som människan hade att gå för att uppnå befrielse från det felaktiga tänkandets ödesdigra följder. Så gott jag har kunnat har jag fört fram de tankar och idéer som då föddes i mitt medvetande. Dessa finns samlade i min lilla skrift **Vägen till Världsfred**, som slutar med en maning till läsarna att gå samman i ett förbund, vars främsta mål skall vara att söka bilda vegetariska freds- och hälsokollektiv, där en livs- och arbetsgemenskap upprättas kring begreppet Universell Kärlek. Jag har tänkt att förbundets namn skall vara **Universala Ligo por Mondpaco pere de Universala Amo**, som är esperantos ord för **Universellt Förbund**

för **Världsfred genom Universell Kärlek**.

Universell Kärlek innebär kärlek till allt liv; dess yttersta konsekvens är att avstå från att medvetet döda något som har liv. Vegetarisk livsföring blir ofrånkomlig. Med kärlek till allt liv skall alla omotiverade ras-, klass- och könsskillnader försvinna — och överhuvud all själviskhet. Och Universell Kärlek skall skapa ett hälsosamt liv i så hälsosam miljö som möjligt, så att vår kropp blir ett gott instrument varpå Livets Herre kan spela Livets Höga Visa så rent och klart som möjligt.

Älskar du allt liv, vill du Livet för allt och alla, då är du mogen för ett liv för allas väl. Då har du intet att invända mot ett Liv där du offrar något av ditt eget för att alla skall få leva ett verkligt och människovärdigt Liv. Då vill du detta Liv som följd av din förståelse, ditt utvecklingsstadium.

Jag rekommenderar bildandet av små enheter, vilka skall försöka förverkliga i smått de ideal som vi vill se förverkligade i stort. Det som skall bli stort, måste först vara litet.

Den ekonomiska grundvalen för hälsokollektiven skulle vara jordbruk eller trädgårdsskötsel på biologisk grund. Men kollektiven kan syssla med vad som helst som svarar mot de ideal som deras medlemmar har, t. ex. konstnärligt ska-

pande, slöjd m.m. Den andliga grunden skall vara Universell Kärlek, så som denna har förklarats genom tiderna av många stora lärare och mästare — och störst av dem alla tycks mig Jesus från Nasaret, Fredsfursten, vara.

Det är sent på jorden, i ödemarken. Senare än du tror. Vi måste samlas snarast. Tiden är mogen för bildandet av vegetariska kollektiv i anslutning till de tankar som jag lägger fram i boken **Vägen till Världsfred**.

Gunnar Rugland.

TROENDE I NUTIDEN

Religionssociologiska institutet i Stockholm har gjort en undersökning av gudstro, kyrksamhet och tron på ett liv efter detta i Sverige och tolv andra länder, avseende året 1968.

72 procent av svenskarna säger sig "tro på Gud". Den siffran är den lägsta i alla länderna och åtta procent lägre än 1948. Norrmännen och fransmännen är inte mycket "bättre": 73 procent. I USA tror 98 procent.

I Sverige och Frankrike svarar 21 procent nej på frågan om de tror på Gud. För vårt land innebär detta en kraftig uppgång för ateismen sedan 1948, då siffran var åtta procent. I USA och Grekland är det nu bara två procent som inte tror på Gud.

47 procent i Sverige tror inte på ett liv efter detta (17 procent 1948). I Frankrike har 53 procent svarat nekande på denna fråga.

Nio procent av svenskarna gick förra året i kyrkan under en genomsnittsvecka. I USA var 43 procent kyrkgående.

Dessa siffror kan ha sitt intresse men får nog inte ges alltför stor betydelse. Det kan vara så att det i vissa länder hör till "god ton" att svara ja på frågan om man tror på Gud, liksom det hör till en hygglig amerikans livsmönster att besöka kyrkan. — Om nästan var tionde svensk går i kyrkan någon gång under en genomsnittsvecka och man dessutom vet att radiogudstjänsterna intresserar många samt att cirka 25 procent är med i någon religiös grupp (enligt undersökning för några år sedan) och även cirka 25 procent av riksdagsmännen bekänner sig till den kristna tron, så kan man säga att kristendomen är en väldig folkrörelse.

KONTAKT MED UFOs

Har UFOs försökt signalera till oss? frågas i en artikel i tidskriften **UFO Investigator**, skriven av NICAPs ledare major Donald Keyhoe. I över ett års tid har det varit en ökning av rapporter om UFOs som svarat på ljussignaler från bilister, piloter och fotgängare, omtalar Keyhoe. Samtidigt har det kommit fler rapporter om fall där starka ljusstrålar riktats från UFOs mot byggnader, bilar, båtar, flygplan och folk på marken.

Det förefaller — enligt artikeln i **UFO Investigator** — som om UFO-operationerna nu går in i ett nytt, betydelsefullt skede. Det kanske inte dröjer så länge innan vi får vara med om verklig kontakt med utiskt att få veta vilka motiv som ligger bakom UFOs' intresse för vår planet.

Några bevis för UFOs' fientlighet finns inte, skriver Keyhoe. Det har varit en ökning av sådana fall där UFOs gått nära människor och riktat strålar mot motorister och fotgängare i avsides belägna trakter, men detta kan bero på att UFOs' besättningar vill utröna om vi har övervunnit något av vår fruktan eller alltför lätt blir slagna av panik — och kanske börjar skjuta.

Det har hänt att vittnen under närobservation haft sinnesnärvaro nog att försöka signalera till UFO. En bankman, Forrest Kerstetter, såg under en biltur tillsammans med sin fru ett stort, runt föremål med en enorm rad av ljus runt omkring. UFOt närmade sig bilen, och Kerstetter steg ur och signalerade med en strålkastare — tre korta blinkningar och en lång. UFOt sände tillbaka samma signal, fem, sex gånger.

I ett annat fall, som kontrollerats av NICAP, tycktes UFOt ge ljussignaler ifrån sig. Ett vittne, en före detta radaroperatör vid flygvapnet, använde strålkastare och sände tre enskuds signaler. Från det oidentifierade föremålet kom då samma signal, upprepade gånger.

Keyhoe ger råd åt bilförare och andra som observerar UFO: Använd ett enkelt signalsystem, t.ex. omväxlande korta och långa blinkningar. Om UFOt svarar, växla då till en annan signal, t. ex. två korta, två långa o. s. v. Fortsätt till dess UFOt antingen ger sig av eller landar. Men bilister varnas för att stiga ur bilen i sådana här fall. Det kan vara så

att farlig strålning kommer från föremålet. Flera vittnen har omtalat att de blivit tillfälligt förlamade, känt ytterligt stark hetta, ögonirritation och andra effekter. Detta kan vara en följd av strålning som automatiskt utgår från UFOt utan ond avsikt.

Det kan hända att ufonauterna är mycket försiktiga vid försöken att få kontakt, om de inser att det skulle kunna vara en mycket uppskandande upplevelse för en jordmänniska att förstå att hon har att göra med utomjordiska intelligenser.

Enkla ljussignaler får ses som endast början till kontakt. Längre fram kan det bli fråga om verkliga budskap som kan tydas. — Bevis på intelligent signalering från UFOs skulle framtinga myndigheternas uppmärksamhet på UFO-fenomenet. Det skulle framstå som ytterst viktigt att snarast få kännedom om den supercivilisation som besöker oss och eventuellt, om de främmande varelserna vill, få lära av deras teknik och vetenskap. Men det är tänkbart att de är så olika oss fysiskt att direkt kontakt med dem vore mycket svår.

Major Keyhoe uppmanar alla som råkar på UFO att inte bli rädda utan hålla huvudet kallt och försöka signalera — även om bilen skulle få motorstopp till följd av elektromagnetiska verkningar under UFOs närvaro.

Ovanstående är ett referat av en artikel i **UFO Investigator** juni-julinumret i år. Denna facktidskrift utges av den ansedda amerikanska UFO-faktfinnarorganisationen NICAP. Major Keyhoe har alltid varit mycket försiktig och konservativ i sin attityd till frågan om UFO-varelserna, kommunikation med dem och budskap från dem. I de uttalanden han nu gjort, förefaller det som om han gått längre än någonsin tidigare i fråga om positiv inställning i dessa avseenden.

I svensk press har förekommit uppgifter om att oidentifierade flygande föremål "jagat" folk, vilket bl. a. följande två klipp visar.

K RLEKSKRANKA RYMD-RAGGARE I JÄMTLAND...

Gästas Jämtland av kärlekskranka raggare från yttre rymden? Den frågan ställer sig i alla fall två 20-åriga flickor från Stugun, Ulla-Britt Persson och Kerstin Johansson, efter den lätt uppskakande

händelse de upplevde på lördagskvällen. Så här berättar Ulla-Britt för ÖP:

— Vi två var i bil på väg till Östersund från Stugun när vi upptäckte ett ljussken rätt högt på himlen. Så småningom sänkte sig skenet och lade sig tätt över trädtopparna. Hela tiden rörde det sig parallellt med vägen och i samma hastighet som vi. Föremålet var rektangulärt, avdelat på mitten och försett med några sorts upphöjningar på sidorna. Hela tiden utstrålade det ett mycket kraftigt sken. Vi blev förstas litet skrämde över uppvakningen och stannade för att se om föremålet skulle fortsätta utan oss. Men icke. När vi stannade så stannade också föremålet. Då blev vi skrämda på allvar och stannade en bil med två pojkar från Stugun, vilka också var på väg till Östersund. Även de såg skenet och i konvoj körde vi in mot Östersund. Först pojkar från Stugun, så vi och så vår anonyme följeslagare som föredrog att färdas i trädtopps höjd. Pojkarna från Stugun åkte fort och försvann så småningom i fjärran men som tur var kom en annan bil som vi hakade på. Framme i stan åkte vi omkring en stund och såg så småningom ljusskenet försvinna mot Frösön. Själva körde vi ut till Furuparken, lättade över att den envisa uppvakningen verkade vara över. Men gissa vad vi såg när vi kom fram? Ja, just det, vårt kära gamla ljussken hade också letat sig fram till Furuparken men nu på betydlig höjd där det "parkerade" sig för gott när vi stannade på p-platsen. Jag erkänner gärna att vi blev skakade då. Vi visade andra på vår följeslagare och berättade om vår upplevelse men på grund av höjden såg föremålet nu bara ut som en starkt lysande stjärna varför jag har en känsla av att ingen trodde på vår historia.

När dansen var slut körde vi ensamma hemåt mot Stugun igen men tvärvände och åkte tillbaka till Östersund när vi upptäckte att vi åter hade vår uppvakning i bakhasorna. Vi greps nästan av panik och vågade absolut inte köra ensamma till Stugun. Vi valde i stället att ligga över i Östersund, berättar Ulla-Britt Persson.

På söndagen hade föremålet — vad det nu var för något — tröttnat på att vänta och flickorna vågade åka hem igen. I dagsljus.

Fotnot. Det var inte 1 april i lördags om någon trodde det. Däremot var det den 1 mars. Vilket en eller annan mars-bo kanske tyckte var värt att fira.

Östersunds-Posten, 3 mars 1969.

(Forts. på sista sidan)

Vegetariskt kollektiv

Personer som är intresserade av att eventuellt delta i start av vegetariskt kollektiv i något av de skandinaviska länderna, kan kontakta Gunnar Rugland, Box 349, Stockholm 1 (Telefon 08/67 70 72 — säkrast kvällstid) för närmare kontakt och diskussion.

Boken "Vägen till Världsfred"

ger tungt vägande motiv för nödvändigheten av att människor som är mogna därtill, snarast möjligt måste samlas i vegetariska (etc) kollektiv för att i gemensam strävan påbörja upprättandet av Livets naturliga Helhet i alla sammanhang. Boken sändes mot postförskott. Pris kr. 8: 50 + moms. och porto.

FÖRLAGET NY VÄRLD, Box 349, Stockholm 1. Postgirokonto nr. 70 28 05.

Boken finns på norska i stencilerat skick. Den kostar N.kr. 8: 40 eller D.kr. 8: 40 + porto. Norskt postgiro nr. 5 18 63, Ny Verden, Oslo. Danskt postkonto nr. 3 49 44, Förlaget Ny Värld, Box 349, Stockholm 1.

GIDEON JOHANSSON TROVÄRDIG

Det var en mycket märklig UFO-händelse i smålandsköpingen Marianne-lund 1959 som f. d. elmontör Gideon Johansson berättade om i Sökaren nr 5. Med avsikt att få ännu bättre begrepp om vittnets trovärdighet bad vi psykolog Ewert Mårtensson, som är bosatt på samma ort som Johansson, nämligen i Tranås, att uppsöka denne och försöka bilda sig en uppfattning om hans pålitlighet.

Mårtensson besökte Gideon Johansson den 17 juni. Han berättar i ett brev att J. var mycket vänligt inställd till en intervju och svarade villigt och engagerat på alla frågor. J. är en pigg och vital pensionär, ganska talför, och det var ingen svårighet att samtala med honom. Han tycks vara fullt ärlig och övertygad om att han sett en farkost från en främmande planet. Mårtensson kunde inte finna något som tydde på att berättelsen är uppdiiktad eller en förvanskning av en mer trivial händelse. "Mannen har sett någonting, och det finns ju i båda fallen uppgivna vittnen, som i stort bekräftar hans berättelse."

Här följer Mårtenssons utskrift av uppgifter som Gideon Johansson gett om en annan UFO-händelse som ägde rum två år före den ovan nämnda.

På kvällen den 10 juni 1957 stod Gideon Johansson och hans fru Frida, Gunnar och Lillie Nykvist samt de senares fyraåriga dotter Gunilla vid Hässleby kyrka.

Den lilla flickan gjorde plötsligt de övriga uppmärksamma på något mystiskt föremål högt uppe i skyn, så gott som rakt ovanför dem. Det såg ut som två vigselringar lagda intill varandra. De lyste gula. Föremålet blev större och större. Det sänkte sig rakt ned mot dem. Snart kunde de se att det tycktes vara en farkost med två klockformiga kupoler. Själva farkosten var ljusblå, men de till synes nästan ihåliga kupolerna var svarta inuti. Den gula färgen var endast en reflex från solen, som just gått ned bakom skogen i väster.

Det tog ungefär 8 minuter för farkosten att sänka sig ned till ungefär 800 meter från markytan c:a 1 kilometer från observatörerna. Den stod stilla i luften ett ögonblick och sköt sedan fart och försvann västerut över skogen med mycket hög hastighet.

Hr Johansson, som under krigstiden låg vid luftvärnet, uppskattade farkosten till ungefär 50 meter lång. Höjden bedömde han, när han först såg föremålet, till 30.000–40.000 meter och, som

sagts ovan, till c:a 800 meter då föremålet stannade till och sedan försvann.

Johansson uppger att han dagarna efteråt läste rapporter i tidningarna om att ett liknande föremål hade observerats över Aneby, Göteborg, Jylland och vidare ute över Nordsjön vid ungefär samma tidpunkt.

Anm. Mårtensson bytte även några ord med J:s maka. Hon bekräftar båda de händelser som han berättat om. "Då det gäller den senare incidenten

BREV

INTE SÄKERT JESUS AT PASKALAMMET

I svenska bibeln av år 1917 står det uttryckligen att Jesus befälde lärjungarna att göra i ordning ett påskalammet såsom föda: "Men på första dagen i det osyrade brödets högtid trädde lärjungarna fram till Jesus och frågade: 'Var vill du att vi ska reda till åt dig att äta påskalammet?' Han svarade: 'Gå in i staden till den och den och säg till honom: Mästaren låter säga: Min tid är nära; hos dig vill jag hålla påskhögtid med mina lärjungar.' Och lärjungarna gjorde såsom Jesus befällt dem, och redde till påskalammet." (Matt. 26: 17–20.)

Denna översättning anser jag är ett misstag. Det grekiska ord, som översätts med "påskalammet" är "to pascha", vilket betyder "påsk" eller "påskmåltid" och sekundärt — på grund av judiskt tänkesätt och judisk traditions inflytande i lexikon — "påskalammet". Det grekiska ordet för "reda till" är "poieo", vilket betyder "göra" eller "göra i ordning". Vi förstår av detta att den svenska bibelöversättningen inte behöver vara riktig. Översättarens skolning i judiska kunskaper och seder kan ha färgat översättningen.

Jag föreslår denna översättning: "Men på första sötebrödsdagen gick lärjungarna till Jesus och sade till honom: 'Var vill du att vi ska göra i ordning för dig att äta påskmåltiden?' Och han sade: 'Gå in i staden till den och den och säg till honom: Mästaren säger: Min tid är nära; hos dig vill jag göra i ordning påskmåltid med mina lärjungar.' Och lärjungarna gjorde som Jesus befällt dem och gjorde i ordning påskmåltiden."

Senare i Matteus 26:e kapitel nämns inget om påskalammetsätande. Däremot nämns bröd och vin. Evangelisten vet alltså ej om något lamm eller slaktande av det; han berättar endast om bröd och vin.

Ulf Allenbäck

1959 säger hon, att hon stod i köket och lagade mat då strömmen plötsligt försvann; ljuset och radion dog. Hon hörde inga rop — eller något annat, men hon säger att maken sedan berättade att han ropat på henne. Hon lagade mat på en vedspis och det fräste i stekpannan så att det inte gick att höra något."

Ewert Mårtensson är psykolog, anställd vid Riksförsäkringsverkets sjukhus i Tranås. Han är mycket intresserad av UFO-fenomenet och har varit medlem i UFO, Göteborg.

Anm. Ovanstående är ett utdrag ur ett längre brev som skrevs med anledning av artikeln "Vem var Jesus?" i nr 7, där buddisten Marcel Sirander säger: "Om det är sant att Jesus begärde att man skulle slakta ett lamm för kvällsmat eller att han välsignade fiskefångsten, så skulle han inte kunna bli intagen i den buddhistiska gemenskapen, inte ens som lekman."

Vi har en gång från framstående svensk teolog — minns ej säkert vilken — hört att det får anses sannolikt att Jesus ej åt påskalammet den sista påsken — om vi inte minns fel var motiveringen att måltiden i fråga ägde rum före (eller efter?) den dag då det var brukligt att äta lammet.

I Matteus 14:e kapitel berättas om hur Jesus bespisade femtusen människor med fem bröd och två fiskar. Det ord som har översatts med "fiskar" är **OPSON**. Enligt förordet till Evangeliet om det fullkomliga livet sägs att Opson betyder tilläggsrätt, som mestadels bestod av färska eller torkade frukter, av oliver och nötter och endast i undantagsfall vid havet eller vid sjöarna av fisk. — Kyrkoherde Vallberg skrev i Sökaren nr 4, 1966, att opson enligt det fullständigaste grekiska lexikon som torde finnas, betyder 1. efterrätt, 2. fisk.

Vi vet inte vad man kan säga om bibelöversättningen i ovan berörda fall. Kanske någon av våra läsare kan ge besked?

Drag dig tillbaka i ditt inre och se. Och om du inte finner det du ser vackert, så gör som den, som skall utmejsla en vacker staty. Han hugger bort en smula här och jämnar litet där. Den ena linjen gör han lättare, den andra renare, ända tills statyns ansikte framstår i all sin skönhet. Så bör även du göra. Ta bort alla överdrifter, rätta allt vrängt, övervinn skuggorna med ljus, lägg dig vinn om att få allt att lysa av skönhet, och hör inte upp att mejsla din staty, förrän dygdens gudalika glans strålar emot dig och du blivit en fläckfri helgedom för den högsta godheten.

Plotinus om Det Sköna.

BOKRECENSIONER

EN NY RELIGION

Sverre Holmsen har läst baha'i-litteraturen med trons ögon och har därefter med sin fina språkliga förmåga gett en fascinerande skildring av en religions födelse i orienten vid mitten av 1800-talet.

Baha'i har två huvudgestalter, Bab och Baha'u'llah, båda perser. Bab är förelöparen, "porten", och Baha'u'llah är den nya, stora manifestationen av Guds vilja, som för de troende representerar ett senare stadium i den pågående religionsutvecklingen än Moses, Jesus, Muhammed och andra stiftare av religioner.

Berättelsen om Bab är fängslande. Han tycks ha varit en religiös personlighet av ovanliga mått, och enligt samtida vittnesmål skedde till och med under i samband med hans avrättning 1850. Första försöket att mörda honom misslyckades. Kulorna från 750 gevär sköt sönder repen som han var bunden med, frigjorde honom och lämnade honom oskadad. När sedan det andra avrättningsförsöket hade lyckats, "svepte en orkanartad vind över staden Tabriz. Den virvlande vinden svepte upp täta dammoln, som förmodade solens ljus och utplånade sikten. Hela Tabrizregionen förblev insvept i mörker från middagens timme mitt på dagen till nästa dag".

Baha'u'llah var en landsförvist fånge under den tid han verkade som gudsprofet. Hans arbete utfördes med pennan. När han dog 1892, 74 år gammal, hade han under fyrtio års landsförvisning skrivit mer än hundra böcker. Han är enligt baha'ernas tro den om vars ankomst Zarathustra, Buddha, Moses, Jesus, Muhammed och Bab har profeterat. Hans religion är till del en politisk förkunneelse, som ger grundprinciper för hur samhällen bygges; den har även en morallära för människors samlevnad, grundad på det tidlösa kärleksbudet. De goda gärningarnas syfte är här ej lön i himmelriket utan medmänniskornas lycka. Baha'i är inte främst en frälsningslära som sysslar med den enskildes väg till evigt liv utan en religion som vill skapa fred och samverkan mellan människor och folk. "Den gudomliga visdomens himmel är upplyst och strålar av två ljus, rådplägnings och vänlighet", skrev Baha'u'llah.

Följande är en sammanfattning av Baha'u'llahs principer för den nya världsordningen.

Självständig sanningsforskning. Mänsklighetens enhet.

Religionens enhet; alla religioners grundval är en.

Religionen måste vara i överensstämmelse med vetenskap och förstånd.

Jämlikhet mellan man och kvinna. Frigörelse från alla slags fördomar (förutfattade meningar, ogrundade uppfattningar, inrotade vanföreställningar) när det till exempel gäller nation, politik, ras, vetenskap, religion och klass.

Universell obligatorisk skolutbildning. Lösningen av de ekonomiska och sociala problemen är andlig till sin natur. Endast en hela världen omfattande ekonomi kan vara effektiv i denna tidsålder, så att bland annat det sociala sambandet mellan nationerna helas. Extrem rikedom och fattigdom avskaffas. Arbete för alla.

Ett universellt hjälpspråk.

En internationell domstol.

Universell fred. (Fred kommer i denna tidsålder att uppnås i två etapper — först genom en världsfederation med en världsregering, som grundas före år 2000 — sedan genom religionens enhet.)

Baha'u'llah ägnade sig kanske inte så mycket åt vad som ger tröst och evighetshopp åt den enskilde. Hans förkunneelse verkar vara mera fordrande än givande — men det intrycket kan möjligen bero på att författarens smak gjort sig gällande vid hans framställning och citaturval.

När recensenten efter läsningen av manuskriptet uttryckte tvivel på baha'i-läran, bl. a. eftersom där inte fanns något om vegetarism och djurvänlighet, ledade Sverre snabbt fram några citat som visade att Baha'u'llah såg positivt på vegetarismen. Citaten infördes i Sökaren,

och de finns nu också med i boken. "Framtidens föda blir frukt och frön", uttalade Baha'u'llah, och Abdul'l-Baha sa: "Den tid skall komma när folk inte längre äter kött. Den medicinska vetenskapen är bara i sin barndom, ändå har den visat att vår naturliga föda är det som växer ur marken."

Att Baha'u'llah var en sann uppenbarrare av Guds etik skulle man kunna erkänna — men betydligt svårare är det att godta hans oerhörda anspråk på att vara den i alla huvudreligionerna utlovade världsfrälsaren.

Sverre Holmsens bok heter **De upplysta horisonterna** och har getts ut av Bok och Bild. Priset är 25:—. Den är läsvärd. Köp den från Sökarens postorderbokhandel!

BHAGAVAD-GITA SOM POCKETBOK

I år har Nino Runebergs översättning av det indiska nationaleposet Bhagavad-Gita utgetts som pocketbok av Natur och Kultur. Det är svårt eller omöjligt att uppleva boken som betydande litteratur, och det förefaller som om översättningen är dålig. Ett par exempel på god översättning av Bhagavad-Gita ger Walther Eidlitz i sitt förord, där några partier som är likgiltiga i Runebergs tolkning, framstår som stor filosofi och lyrik. Vi hoppas att en ny översättning till svenska någon gång skall kunna göras. Den nuvarande svenska "Gitan" kan ej rekommenderas. — Pris 8:50.

Recensent: SM

Nu i bokhandeln! ANNA-LISA HELLE UNDER EVIGA STJÄRNOR

— Från Atlantis till Buddha —
med förord av
HENNING SJÖSTRÖM.
Fantasieggande skildring av
försvunna världar.
Inb. med vackert skyddsomslag i färg.
240 sidor.

Pris Kr. 28: 50

EDEN BOKFÖRLAG,
Regeringsgat. 56
111 56 Stockholm

5000 occult books (e. g. astrology) for sale. Send for comprehensive lists. Wants lists welcomed.

Mr. R. Gilbert, 84 Horfield Rd, Kingsdown, Bristol, 2, England.

NI SOM SÖKER

en djupare mening med Ert liv kanske kan finna vad Ni söker genom Rosenkorsets Andliga Skola.

Information sändes mot 90 öre i frimärken.

Lectorium Rosicrucianum
Postfack 4
121 21 Johanneshov 1

Är Du ung i sinnet?

— Gå med i WARDO!

WARDO, Box 7051, 550 07 Jönköping

DEN RELIGIÖSA ETIKEN

Den sanna etiken finns i någon form och i någon grad i alla de stora religionerna. Muhammed tillskrivs t. ex. följande yttranden:

"Människosläktet är Allahs familj; den bäste bland människor är den som mest tjänar hans skapade varelser."

"Detta vittnar jag om: att alla människor är bröder."

"Muslim är den för vars hand och tunga andra människor är säkra."

Buddha skall ha sagt:

"Medkänsla är det enda att lära sig och den enda hållningen i förhållande till allt som lever."

"Välsignade är de som förtjänar sitt dagliga bröd på sådant sätt att ingen skada eller pina tillfogas levande varelser på jorden."

"Skada inte andra med det som vore en plåga för dig själv!"

Mahavir, jainismens grundare, lärde:

"Betrakta varje levande varelse så som dig själv och skada ingen!"

Nanak, sikhismens grundare:

"Anse den människa helig vilken visar vänskap och sympati och gläder sig åt andras lycka."

Lao-tse:

"Betrakta din nästas vinst som din egen vinst och din nästas förlust som din egen förlust."

Från **hinduiska siare** kommer dessa yttranden:

"Kärnan eller summan av religionen är att se på alla levande varelser med vänliga ögon."

"Vis eller lärd är den som behandlar allt levande med samma vördnad."

"Att verka för andras välfärd är fromhet, och att tillfoga andra lidande är synd."

Mose gav oss "tio Guds bud", och där finner vi bland annat uppmaningen "Älska din nästa såsom dig själv!"

Jesus byggde sin lära på de judiska profeternas förkunnele. Han sa: "Om någon vill vara den förste, så vare han den siste och allas tjänare."

Bahá'u'lláh:

"Välsignad vare den som älskar mänskligheten."

Sufirörelsen säger att det finns en moralprincip, kärleken, som har sin rot i självförsakelse och vars blommar är goda gärningar.

Den gyllene regeln "Allt vad I viljen att människorna skola göra eder, det skolen I ock göra dem" finns i skilda varianter i alla de stora religionerna. Även Confucius och Zarathustra tillskrivs liknande yttranden.

Sanningen om Guds vilja med människorna att de skall tycka om varandra och behandla varandra väl finns hos alla religionsstiftarna, så man kan säga att **det etiska ljuset** är hos dem alla. När det gäller förhållandet till nästan kan de vara vägledande och kanske betraktas som en universell lära. — Men vi kan observera att de väsentliga etiska imperativen ofta i hög grad "försvinner" i mängden av teologi, berättelser etc.

Den etiska likheten hos religionerna är grundad i människans natur och det vi kallar **samvetet**. Skillnaderna mellan religionerna rör frågor om vilkas svar vi intet vet.

Sven Magnusson

(Forts. fr. sid. 13)

**HON FÖRFÖLJDES AV SVÄVANDE
"BLOMKRUKA"**

"Rymdraggare" härjar i Stugun-trakten Strömsnäs (LT). Vilken "rymdragare" är det som härjar i Stugun-trakten? För några dagar sedan var det två stugunflickor som var utsatta för en närgående rymdresenär då de i bil var på väg mellan Stugun och Östersund.

På tisdagskvällen fick ytterligare en stugunflicka, Gärd Gisslén, Strömsnäs, uppleva en enträgen uppvaktning av en rymdfarkost.

Så här berättar hon:

— Efter kl. 20.00 var jag ensam i min bil på väg från mitt dagliga arbete i Stugun till mitt hem. Omkring tre kilo-

meter från Stugun vid Mörtån fick jag se ett starkt lysande föremål strax ovanför trädtopparna. Jag började ana att jag fått följa med samma "rymdragare" som mina kamrater i Stugun.

— Jag är inte vidskeplig eller mörkrädd, men då föremålet gjorde mig sällskap närmare en mil började jag bli betänksam och stannade på en parkeringsplats vid Strånäset. Det lysande föremålet vek av mot älven där det stod stilla på låg höjd. Jag körde vidare, men på något ögonblick var föremålet åter vid bilens högra sida.

Det var endast 500 meter kvar till mitt hem då jag fick den verkliga chocken. Just uppe på ett backkrön svävade farkosten in i vägbanan framför bilen. Jag

vände ögonblickligen bilen och började kallsvektas och må illa.

Farkosten var på nära håll och jag kunde konstatera att den var omkring tre meter hög och liknade en upp- och nedvänd blomkruka. Runt själva kärnan, som var mörk, utstrålade ett starkt blåvitt sken. I toppen på föremålet kom även ett starkt ljussken. Jag körde in på gården hos en granne i Fiskviken och fick honom att följa med i bilen.

När fröken Gisslén kommit hem kunde samtliga i gården under kvällens lopp se det kraftiga ljusskenet. Ibland stillastående eller hastigt svävande över himlavalvet. Det var fler stugunbor som under kvällen iakttog fenomenet.

Länstidningen, Östersund, 12 mars 1969.